

Publicerad 2017-04-23 00:50 av Demander

Den här dikten skrev jag för ett gäng år sedan då jag fick reda på att min första olyckliga kärlek hade anförtrott sig hos en lärare och sagt att hon känt sig redo för en sådan passion som jag visade henne på högstadiet.

Den första kärleken

Jag tände ett bål av känslor
för att lysa vägen för dig
högt och hett lågorna brann
närda av kärlek från mig.

Såg ut i förtvivlans mörker
för att skönja en skymt av dig
och visste inte att i din rädsla
du stod och betraktade mig.

Bålet blev snart till en glöd
men det lugnade inte dig,
aldrig gav du dig till känna
inte ens när mörkret slukat mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Demander med Poeter.se id #90357 innehar upphovsrätten